

означає закріплення та відтворення нерівності, а нехтування відмінностями в умовах структурної нерівності призводить до невидимості дискримінації та неможливості вирішити проблеми дискримінованих груп. Водночас, гендерна рівність має означати забезпечення всім учасникам/учасницям освітнього процесу в Україні, незалежно від їхніх статевих чи гендерних характеристик рівних можливостей доступу до позитивних результатів у сфері освіти і науки.

Стратегія удосконалення освіти в контексті гендерного виміру передбачає визначення низки базових принципів, які слугують дороговказами для докладання педагогічних зусиль під час практичного застосування гендерного підходу у сфері освітньої та виховної роботи серед дітей, юнацтва і молоді.

Щоб зробити гендерночутливе середовище в навчальних закладах потрібно розуміти, що це означає поступати в мірах розуміння конструктивного, соціального походження чоловічого і жіночого в суспільстві, акцентувати на індивідуальності і особливостях особистості, можливостях кожного та кожної, професійних здібностях.

Науковій керівник
канд. ек. наук, ст.викл. Омельченко Г.Ю.

Стружко С.О.

Державний біотехнологічний університет

ФЕНОМЕН ПОЛІТИКИ В ПОЛІТИЧНІЙ НАУЦІ СУЧАСНОСТІ

Політологія - наука про політика її взаємовідносини з людиною та суспільством. Як всі науки, політологія має об'єкт та предмет пізнання. Зараз існує три основних підходи до визначення предмета політології:

- перший підхід полягає у тому, що політологія розглядається лише як одна з наук про політику на рівні із політичною філософією, політичною психологією та іншими науками;

- другий підхід ототожнює політологію та політичну соціологію як найбільш загальні науки про політику;

- третій підхід визначає політологію як загальну інтеграційну науку про політику в усіх її проявах. Така позиція здобула найбільше визнання серед сучасних дослідників політичних процесів.

Об'єктом політології є політична діяльність, або політична сфера сучасного суспільства. Політична сфера суспільства - царина суспільних відносин, що пов'язана із взаємодією багатьох спільностей людей — соціальних груп, класів, націй, народів. До неї входять соціальні інститути та організації, найважливішою з яких є держава. Участь у справах держави, визначення задач та змісту діяльності держави і є політика, яка є головним змістом діяльності людей у політичній сфері.

Політика - це особливий вид людської діяльності, пов'язаний з одержанням і здійсненням влади, насамперед державної. Політика - творення

цілісне, органічне. В ній немає якихось самостійних, відокремлених сфер чи компонентів, які існують незалежно одна від одної. І мова йде не лише, наприклад, про єдність зовнішньої і внутрішньої політики, а й про такі її аспекти як науково-технічна політика, екологічна, військова, культурна, національна та інші, як взаємопов'язані і взаємозумовлені конкретно історичною системою економічних інтересів і відображають складній і суперечливий вузол суттєвих завдань і проблем.

Суспільство як об'єкт політики являє собою органічну єдність, а не механічну сукупність усіх сфер суспільного життя. Ця єдність народжується насамперед взаємопроникненням економіки і політики. Визначну роль в їх єдності посідає економіка, яка виступає щодо політики її матеріальною основою. Політика проявляє себе або повинна проявляти як свідоме використання економічних законів, виступає засобом вирішення економічних питань в умовах переходу до цивілізованих ринкових відносин. Порушення вказаних вимог неодмінно призводить до негативних наслідків, затягування процесу виходу із гострої економічної кризи, в якій опинилася наша країна.

Політична боротьба, що нині точиться у верхніх ешелонах влади української держави навколо втілення радикальної економічної реформи і приватизації, - закономірне явище. Вона є відкритою, відбувається на очах у широких мас. Відкритість допоможе знайти істину. Політика - це сфера виявлення інтересів соціальних груп, їх зіткнення й протиборства; спосіб певної субординації цих інтересів, підпорядкування їх найвищому началу, значущому й обов'язковому; рух соціальних груп, спільнот, які прагнуть реалізувати свої інтереси через загальний інтерес, що набуває примусової форми для решти суспільства.

Суб'єкти і об'єкти політики - обов'язкові елементи політичних відносин, тому вони повинні розглядатися в єдності, взаємозв'язку і взаємозалежності, однак кожен з цих елементів має свої властиві йому ознаки.

Суб'єкти політики - це соціум, а також створені ними установи, організації, чия активна практична діяльність спрямована на перетворення політичної та інших сфер життєдіяльності людини як відповідних об'єктів політики. Об'єкти політики - явище політичної сфери в їх різноманітних проявах і зв'язках з усім громадянським суспільством, на які спрямована діяльність суб'єктів політики.

Отже, політичне життя, політика займає особливе місце в діяльності і взаємодії людей. В ньому зосереджений механізм регуляції всіх громадських справ. Політологія — наука, об'єктом якої є політика та її взаємовідносини з особистістю і суспільством.

Література.

1. Воронянський О. В., Зайончковський Ю. В., Романова С. С. Політологія з модулем «Україна, Європа, світ». – 2021.
2. Воронянський О. В. и др. Національний суверенітет: український вимір в контексті світової політичної думки. – 2017.

3. Воронянський О. В., Зайончковський Ю. В. Політична філософія в умовах кризи традиційної методології: глухий кут чи гносеологічний прорив //Гуманітарний часопис. – 2018. – №. 3. – С. 39-51.

4. Воронянський О. В. Становлення системи державної влади в Україні як результат боротьби груп інтересів //Вісник Харківського національного університету імені ВН Каразіна. Серія: Питання політології. – 2011. – №. 18. – С. 128-134.

5. Kuksa I. et al. State regulation of innovative employment in the context of innovative entrepreneurship development //Management Theory and Studies for Rural Business and Infrastructure Development. – 2019. – Т. 41. – №. 2. – С. 228-236.

6. Моїсєєва Н. І. Становлення системної методології досліджень соціальної комунікації //Бібліотекознавство. Документознавство. Інформологія. – 2015. – №. 1. – С. 88-95.

7. Моїсєєва Н. Електронна епоха соціальних комунікацій: структурно-діяльнісні трансформації / Н. Моїсєєва // Вісн. Кн. палати. — 2014. — № 3. — С. 49.

8. Моїсєєва Н. І., Омельченко Г. Ю. Комунікаційна діяльність в структурі соціально-комунікаційного знання. – 2017.

Науковий керівник
докт. екон. наук, проф. Н.І. Моїсєєва

Тимиргалієва О. О
Комунальний заклад вищої освіти
«Луцький педагогічний коледж Волинської обласної ради
Науковий керівник – викладач кафедри
теорії та методики дошкільної освіти Боярчук С. І.

ЗБАГАЧЕННЯ ЛЕКСИКИ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ЗАСОБАМИ НАРОДНИХ ІГОР

Однією з актуальних проблем сучасної дошкільної лінгводидактики є проблема розвитку словника. Різні аспекти лексичного розвитку дітей дошкільного віку знаходять відображення в працях педагогів, психологів, лінгводидактів (О. Амацьєва, А. Богуш, Н. Гавриш, В. Коник, К. Крутій, Н. Луцан, І. Луценко). Джерелами збагачення лексики дітей дошкільного віку можуть слугувати народні ігри. Дітей старшого дошкільного віку доцільно ознайомлювати з жанровим розмаїттям народних ігор, вчити свідомо використовувати в своєму мовленні лексику за змістом ігор та доречно використовувати її в ситуаціях спілкування.

Ключовими напрямками формування лексичного складу мовлення дітей є збагачення та кількісне поповнення словника; уточнення значення слів та словосполучень, засвоєння прямого та переносного значення слів, синонімів, антонімів; систематизація словника; активізація лексики [1, с.372].